

Michał Belina-Czechowski

(ur. 25 września 1818 w Sieciechowicach koło Krakowa, zm. 25 lutego 1876 w Wiedniu) to wybitny patriota i protoplasta ogólnoswiatowego, 23-milionowego Kościoła Adventystów Dnia Siódmego.

W 1843 r. po odbyciu studiów teologicznych i filozoficznych przyjął ordynację duchowną w kościele św. Krzyża w Warszawie. W tym samym roku przyłączył się do patriotycznego ruchu ks. Piotra Ściegiennego. Po aresztowaniu Ściegiennego, odebraniu mu święceń kapłańskich i zesłaniu na Syberię, ks. Belina-Czechowski znalazł się na tzw. carskiej „czarnej liście”. W razie aresztowania także jemu groziło zsyłką na Syberię.

Na zaproszenie księcia Adama Czartoryskiego udał się do Paryża. Pracował jako duchowny w Kościele St. Severin, a jako polityk działał w Towarzystwie Demokratycznym Polskim i stowarzyszeniu „Hotel Lambert”. Działalność polityczna wzięta górę nad duszpasterską, postanowił zrzec się święceń kapłańskich.

Uczestnik Wiosny Ludów, organizator 700-osobowego legionu, który miał ruszyć na wyzwolenie Polski, ale w 1848 r. przegrał pod Mirosławiem w powstaniu poznańskim (wielkopolskim). Rok później Belina-Czechowski otrzymał nakaz opuszczenia Francji. Założył rodzinę i udał się z nią do Stanów Zjednoczonych. Tam zetknął się z teologią i filozofią adwentyzmu, ruchu protestanckiego promującego nie tylko teologię biblijną, ale również zasady równości społecznej i zdrowego stylu życia. Postanowił te idee przynieść na będące wówczas pod zaborami ziemie polskie.

W 1864 r. przyплыł do Europy, stając się pierwszym misjonarzem adwentystycznym na Starym Kontynencie. Dotarł m.in. do Włoch, Rumunii i Szwajcarii. Założył własne wydawnictwo i drukarnię. Nie dotarł do Polski, ale to dzięki jego działalności, w sposób pośredni, adwentyzm pojawił się również w Krakowie.